

Posudek diplomové práce

Jméno diplomanta: **Andrea Kobzová**

Téma a rozsah práce: **Uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů, celkem 63 stran textu, včetně literatury a resumé**

Datum odevzdání práce: 29.1.2019

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Diplomantka si zvolila stále aktuální téma, které bylo již bohatě zpracováno i v české literatuře. Zaměřila se však kromě klasických otázek rovněž na skutečně aktuální otázku uznání a výkonu cizího rozhodčího nálezů v exekučním řízení, kde se rozvíjejí nové přístupy Nejvyššího soudu. Diplomantka tak poukázala na otázku, která dosud nebyla v české literatuře řešena.

2. Náročnost tématu:

Téma uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů určitě nepatří k těm nejnáročnějším, neboť existují uspokojivé prameny právní úpravy, ke kterým se váže i bohatá literatura a judikatura. Diplomantka pracuje převážně s literaturou tuzemskou, která je však již dnes dostatečná. Na tuto literaturu úzce navazuje, avšak řádně ji cituje. Vadí mi ovšem citace z druhé ruky, ať již se to týká švýcarských pramenů (např. s. 50, 51), nebo dokonce české literatury (s. 9, 18), či rozhodnutí (pozn. č. 126). Tím si samozřejmě diplomantka práci usnadnila, což není v oboru mezinárodního práva soukromého zcela obvyklé.

3. Kritéria hodnocení práce

Diplomová práce je logicky rozvržena a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává ze čtyř kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

V Úvodu diplomantka představuje cíl své práce, jímž je přiblížit proces uznávání a výkonu cizích rozhodčích nálezů v režimu Newyorské úmluvy, exekučního řádu a zákona o mezinárodním právu soukromém, zároveň je připojena stručná informace o švýcarské právní úpravě. První kapitola uvádí základní pojmy, na s. 9 je ne zcela přesně charakterizován zákon o rozhodčím řízení ve srovnání s předchozí úpravou, to by bylo vhodné upřesnit. Druhá kapitola se zaměřuje na rozhodčí nález. Ke s. 17: o nedostatku pravomoci se nerozhoduje rozhodčím

nálezem. Třetí kapitola se věnuje nejdůležitějším pramenům v oblasti cizích rozhodčích nálezů. Čtvrtá kapitola se zabývá již přímo uznáním a výkonem cizích rozhodčích nálezů. Na s. 34-35 jsou nepřesně uváděna kolizní ustanovení, to by s v práci z MPS stát nemělo. Také mám vážné výhrady vůči citaci „Mičinský“, z této publikace je totiž čerpána podstatná část partie o uznání dle Newyorské úmluvy, přitom druhým autorem, který není citován, je Olík? Přínosná je naopak partie o aktuální rozhodovací praxi tuzemských soudů (s. 44 n.), kde jsem ještě diplomantku požádala o rozšíření citací rozhodnutí Nejvyššího soudu, to je opravdu zajímavé. K otázce požadavku uznání cizího rozhodčího nálezu v souvislosti s exekucním řízením (ke s. 48) by se diplomantka měla podrobně vyjádřit při ústní obhajobě. Myslím, že to není tak jednoduché, jak se domnívá. Připojena je partie uvádějící právní úpravu a praxi Švýcarska, tam mám stále pochybnosti, které jsem již vyjádřila při konzultacích, zda lze takto z druhé ruky analyzovat zahraniční úpravu. Na druhé straně je srovnání se švýcarskou úpravou zajímavé. Na s. 53, pozn. 164 nerozumím větě, nutno vysvětlit (asi nepřesný překlad Borna).

V Závěru diplomantka shrnuje výsledky, k nimž v práci dospěla. Závěr je velmi dobrý a formulace někdy mnohem přesnější než předchozí text. Jen v této souvislosti musím upozornit na tvrzení diplomantky na s. 57, kde uvádí, že výhodou rozhodčího řízení je skutečnost, že rozhodci nejsou vázáni judikaturou Nejvyššího soudu ČR. Bohužel zde není odkaz na zdroj, nevím, z čeho zde diplomantka čerpala. V praxi je to totiž dnes bohužel jinak.

4. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K práci mám formální i obsahové připomínky výše uvedené; dotazy k ústní obhajobě jsem vyjádřila průběžně v textu.

5. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

6. Navržený klasifikační stupeň

Práci hodnotím známkou výborně až velmi dobře, bude velmi záležet na ústním vystoupení.

V Praze dne 15.2.2019

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.